

Robert Collier

SECRETUL VEACURILOR

ÎN ȘAPTE VOLUME

Traducere din limba engleză de

DANA DOBRE

ap!
act și politon

2022

© 2022 Editura ACT și Politon pentru prezenta ediție românească

Editura ACT și Politon

Str. Înclinată, nr. 129, Sector 5, București, România, C.P. 050202.

Tel: 0723 150 590, e-mail: office@actsipoliton.ro

www.actsipoliton.ro

Traducător: **Dana Dobre**

Redactor: **Maria Nicula**

Tehnoredactor: **Teodora Vlădescu**

Coperta: **Alexandra Ilie**

Copyright Manager: **Andrei Popa**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

COLLIER, ROBERT

Secretul veacurilor / Robert Collier; trad.: Dana Dobre. - București:

ACT și Politon, 2022

ISBN 978-630-303-054-8

I. Dobre, Dana (trad.)

159.9

AVERTISMENT: Distribuirea, copierea sau piratarea în orice fel a acestei cărți nu este pedepsită numai prin lege, dar contravine și tuturor normelor și principiilor etice și sănătoase pe care un astfel de titlu le promovează. Ce fel de efect va avea energia pe care vreți să o transmiteți mai departe, dacă aceasta vine prin furt, ilegalitate și lipsă de respect față de autor și față de toți cei care au contribuit la crearea acestei cărți, astfel ca ea să ajungă la dumneavoastră? Împărtășiți cu ceilalți informațiile importante, valorile și lecțiile pe care le-ați aflat din acest material, într-un mod corect și responsabil.

CUPRINS

Cuvânt-înainte	9
----------------	---

VOLUMUL UNU

I. Cea mai mare descoperire a lumii	11
II. Duhul din mintea ta	21

VOLUMUL DOI

III. Cauza primordială	47
IV. Dorința – prima lege a câștigului	75

VOLUMUL TREI

V. Aladin & comp.	93
VI. Vizualizează-te făcând lucruri	109
VII. „Cum gândește omul”	119
VIII. Legea belșugului	131

VOLUMUL PATRU

IX. Formula succesului	149
X. „Această libertate”	163
XI. Legea atracției	173
XII. Cele trei cerințe	187
XIII. Piaza rea – ghinionul	195

VOLUMUL CINCI

XIV. Nevoile îți sunt îndeplinite	211
XV. Stăpânul destinului tău	225
XVI. Milioane nerevendicate	237
XVII. Secretul puterii	241
XVIII. Acest unic lucru pe care îl fac	245

VOLUMUL ȘASE

XIX. Inteligența superioară	257
XX. Ce îți lipsește?	265
XXI. Sculptorul și lutul	275
XXII. De ce să îmbătrânești?	283

VOLUMUL ȘAPTE

XXIII. Iluzia medicinei	301
XXIV. Darul magilor	313

Volumul unu

I

Cea mai mare descoperire a lumii

„Poți să faci atât cât crezi că poți,
Dar nu vei realiza niciodată mai mult;
Dacă te temi de tine, tinere,
Viața nu îți va rezerva prea multe reușite.
Căci eșecul vine în primul rând din interior,
Este acolo, important e să știm
Și poți câștiga, chiar dacă te confrunți cu ce e mai rău,
Dacă simți că vei reuși.”

– Edgar A. Guest

Care este, după părerea ta, cea mai însemnată descoperire a epocii moderne? Găsirea ouălor de dinozaur pe câmpiile din Mongolia, depuse – după cum afirmă oamenii de știință – cu aproape 10.000.000 de ani în urmă?

Dezgroparea mormântului lui Tutankamon, cu vestigiile fără seamăn ale unei civilizații apuse?

Ceasul radioactiv cu care profesorul Lane de la Universitatea Tufts aproximează că vârsta Pământului este de 1.250.000 000 de ani?

Radiotelegrafia? Avionul? Fulgerele produse de om?

Nu, niciuna dintre acestea. Ceea ce au ele cu adevărat semnificativ este faptul că, din toate aceste vaste cercetări, din studiul tuturor acestor epoci apuse, oamenii încep să înțeleagă pentru prima oară acel „Principiu al Vieții” care – într-un fel sau altul – a fost adus pe acest Pământ cu mii sau milioane de ani în urmă. Încep să întrevadă puterea infinită pe care le-o oferă: să zărească posibilitățile nespuse pe care le dezvăluie.

Aceasta este cea mai mare descoperire a timpurilor moderne: faptul că orice om poate să apeleze la acest „Principiu al Vieții” oricând dorește, că acesta îi slujește mintea la fel cum l-a slujit pe Aladin faimosul „duh din lampă” din vechime; că nu trebuie decât să îl înțeleagă și să lucreze în armonie cu el, pentru a obține orice ar avea nevoie – sănătate sau fericire, bogății sau succes.

Pentru a ne da seama de acest adevăr, nu trebuie decât să ne întoarcem puțin la începutul lucrurilor.

La început

Nu contează dacă tu crezi că omenirea a început cu omul-maimuță primitiv de acum 500.000 de ani, ori că s-a ivit deplin din mintea Creatorului. Și într-un caz și-n celălalt, trebuie să fi existat o cauză primară – un creator. Primul germen al vieții trebuia adus pe Pământ de către o putere, iar creația este la fel de minunată și dacă a început cu cea mai mărunță formă de viață vegetală, evoluând de-a lungul a nenumărate epoci până la cel mai înalt

produs al civilizației actuale, și dacă totul a fost creat în doar șase zile.

La început, pământul era doar o pâclă de foc – în urmă cu șase mii de ani sau în urmă cu un miliard de ani, are vreo importanță?

Singurul lucru care contează este că, cândva, cumva, pe această planetă a ajuns germenul vieții – principiul vital care animă întreaga natură, plante, animale și om. Dacă acceptăm varianta oamenilor de știință, prima formă de viață care a apărut pe Pământ a fost umila algă: o masă gelatinoasă care plutea pe ape. Acesta a fost începutul, zorii vieții pe Pământ, potrivit oamenilor de știință.

Apoi, a apărut primul exemplar de viață animală: umila amibă, un fel de meduză, alcătuită dintr-o singură celulă, fără vertebre, având foarte puține elemente care să o distingă de apa din jurul ei. Dar avea viață – a fost primul exemplar de viață animală – și din această viață ne tragem cu toții, spun oamenii de știință.

Toate milioanele de alcătuiți, forme și varietăți de plante și animale care au apărut de atunci nu sunt decât manifestări diferite ale vieții, modelate astfel încât să se adapteze la diferite condiții. Timp de milioane de ani, acest „Germen al Vieții” a fost amenințat de tot felul de pericole – de inundații, cutremure, secete, arșița deșertului, frigul glaciilor, erupțiile vulcanice –, dar, pentru el, fiecare nou pericol nu a fost decât un stimul pentru a găsi noi resurse, pentru a promova Viața într-o nouă formă.

Ca să se adapteze la un set de nevoi, a creat dinozaurul – ca să se adapteze la altul, fluturele. Cu mult timp înainte să ajungă să creeze omul, îi vedem inventivitatea infinită,

demonstrată în o mie de feluri. Pentru a scăpa de pericolul din apă, a căutat uscatul. Urmărit pe uscat, s-a ridicat în aer. Ca să respire în mare, și-a dezvoltat branhii. Rămas pe uscat, și-a perfecționat plămâni. Ca să facă față unui anumit pericol, i-a crescut o cochilie. Pentru un altul, un ac. Ca să se protejeze de frigul glaciilor, i-a crescut blană, iar în climatetele temperate, păr. Supus când căldurii, când frigului, a dat naștere penelor. Dar întotdeauna, de la început, a arătat că are puterea de a face față oricăror condiții schimbătoare, de a răspunde nevoii fiecărei creaturi.

Dacă ar fi fost posibil ca această „Idee a Vieții” să fie ucisă, ar fi pierit cu ere în urmă, atunci când focul și inundațiile, seceta și foametea se succedau rapid. Dar obstacolele, nenorocirile, cataclismele nu au fost pentru ea decât noi ocazii de a-și afirma puterea. De fapt, a avut nevoie de obstacole pentru a se trezi, pentru a-și arăta energia și resursele.

Marile reptile, fiarele monstruoase din vechime s-au dus. Dar „Principiul Vieții” a rămas, schimbându-se pe măsură ce s-au schimbat epocile, dezvoltându-se și perfecționându-se mereu.

Oricare ar fi fost puterea care a adus această „Idee a Vieții” pe Pământ, ea a venit înzestrată cu resurse, energie și VIAȚĂ nelimitate! Nicio altă forță nu o poate învinge. Niciun obstacol nu o poate opri. În toată istoria vieții și a omenirii, îi poți vedea inteligența călăuzitoare – numește-o natură, providență, numește-o cum vrei – ridicându-se pentru a răspunde oricărei nevoi a vieții.

Scopul existenței

Nu putem urmări existența de-a lungul veacurilor fără să înțelegem că întregul ei scop este CREȘTEREA. Viața este dinamică, nu statică. Avansează la nesfârșit, nu stă pe loc. Singurul păcat de neiertat al naturii este statul pe loc, stagnarea. Gigantozaurul, care avea o lungime de peste 30 de metri și era cât o casă; tiranozaurul, care avea puterea unei locomotive și ultimul cuvânt în materie de teroare; pterodactilul sau dragonul zburător – toți monștrii giganți ai epocilor preistorice – au dispărut. Nu au mai servit unui scop util. Nu au știut cum să facă față condițiilor schimbătoare. Au stat pe loc – au stagnat –, în timp ce viețuitoarele din jur i-au depășit.

Egiptul și Persia, Grecia și Roma, toate marile imperii ale Antichității au pierit atunci când au încetat să mai crească. China a construit un zid în jurul ei și a stat pe loc o mie de ani. Astăzi, e doar o minge pentru marile puteri. În natură, să te oprești din creștere înseamnă să pieri.

Această carte este scrisă pentru bărbații și femeile care nu sunt gata să stea pe loc, care refuză să se oprească din evoluție. Vă voi face să vă înțelegeți mai bine potențialul, vă voi arăta cum să lucrați cu el și cum să profitați de energia infinită care vă înconjoară.

Nu vei simți groaza care îl cuprinde pe omul aflat la răscruce, care nu știe pe ce drum să o apuce. Singur îți faci viitorul. Căci unica lege a energiei infinite este legea belșugului. „Principiul Vieții” este principiul tău. Încă de la începutul timpului, pentru el a fost o practică obișnuită să supraviețuiască, să răzbească și să depășească triumfător toate obstacolele. Este la fel de ingenios acum ca și la

început. Nu trebuie decât să îți alimentezi impulsul, să lucrezi în armonie cu el, pentru a primi orice ai avea nevoie.

Fiindcă, dacă acest „Principiu al Vieții” este îndeajuns de puternic în formele inferioare de viață animală încât să poată duce la apariția unei cochilii sau a unei toxine pentru a satisface o nevoie; dacă poate învăța o pasăre să se deplaseze în cerc și să săgeteze cerul, să-și mențină echilibrul și să zboare; dacă poate face să-i crească un picior nou păianjenului pentru a-l înlocui pe cel pierdut, cu atât mai multe poate face pentru tine – o ființă cu rațiune, care judecă, cu o minte ce poate să lucreze cu acest „Principiu al Vieții”, cu energia și inițiativa de a-l stimula!

Dovezile în acest sens se află peste tot în jurul tău. Apucă-te de un exercițiu fizic intens: vâslit, tenis, înot, călărie. La început, mușchii sunt slabi, obolesc ușor. Continuă, însă, câteva zile. „Principiul Vieții” le va da imediat forță, îi va întări pentru a răspunde noii nevoi. Fă muncă manuală grea. Ce se întâmplă? Pielea de pe mâini devine sensibilă, face bășici și doare. Dacă continui, ți se jupoaie pielea? Din contră, „Principiul Vieții” o îngroașă, o întărește – spunem că faci bătăături – pentru a-ți satisface nevoia.

Vei descoperi că acest „Principiu al Vieții” lucrează neobosit în viața ta de zi cu zi. Acceptă-l, lucrează cu el, apropie-l de tine și vei putea face orice. Simplul fapt că ai obstacole de depășit este în favoarea ta, deoarece, atunci când nu e nimic de făcut, când lucrurile merg ca pe roate, acest „Principiu al Vieții” pare să doarmă. Ai nevoie de el în toiul acțiunii, apelezi de urgență la el.

Prin asta este diferit de „Noroc”, de acea șansă care este o doamnă nestatornică, care le zâmbește cel mai adesea celor care au cel mai puțin nevoie de ea. Pariază-ți ultimul

bănuț pe o carte – nu te desparte nimic de ruină decât o roată care se învârteste sau un cal care galopează – și sunt șanse de o mie la unu ca „Norocul” să te părăsească! Dar cu „Principiul Vieții” lucrurile stau exact pe dos. Atât timp cât lucrurile merg ca pe roate, atât timp cât viața curge lin, acest „Principiu al Vieții” pare să doarmă în tihnă, având siguranța că treburile tale se vor rezolva de la sine.

Dar, când lucrurile încep să meargă prost, când ruina și rușinea te privesc în ochi, atunci este momentul în care „Principiul Vieții” ți se va prezenta, cu condiția să îi dai o șansă.

Acest „Sesam, deschide-te” al vieții

Știind că acest „Principiu al Vieții” invincibil se află în spatele oricărei acțiuni pe care o întreprinzi, ai sentimentul unei puteri napoleoniene care îți asigură succesul. Știind că alături de tine lucrează o forță care a reușit în tot ce și-a propus, poți merge mai departe cu siguranța că va reuși și în cazul tău. Probabil că ingeniozitatea care a depășit orice obstacol pentru a te face ceea ce ești nu te va dezamăgi nici atunci când vei avea nevoie imediată de ea. Este rezerva de putere a sportivului, „vântul din spate” al alergătorului, puterea la care apelezi în momentele de mare tensiune sau pasiune pentru a realiza acele fapte care par, mai apoi, supraomenești.

Dar nu sunt defel supraomenești. Sunt doar dincolo de capacitățile conștiinței tale. Aliază-ți conștiința cu acest gigant adormit din tine, trezește-l în fiecare zi la datorie și

acele fapte „supraomenești” vor deveni realizări obișnuite, de zi cu zi.

W.L. Cain din Oakland, Oregon scrie: „Știu că există o asemenea putere, fiindcă am văzut odată doi băieți de 16 și 18 ani ridicând un buștean enorm de pe fratele lor care rămăsese prins sub el. A doua zi, aceiași băieți împreună cu mine și cu un alt bărbat am încercat să ridicăm capătul bușteanului și nu am putut nici măcar să îl clintim”.

Cum se face că, la nevoie, cei doi băieți au putut face ceea ce patru inși nu au mai putut face mai târziu, când nevoia dispăruse? Pentru că nu au stat deloc să se întrebe dacă e o faptă ce se poate face. Nu au văzut decât nevoia urgentă. Și-au concentrat toate gândurile, toată energia pe acel singur lucru – fără să se îndoiască, fără să se teamă –, iar duhul care se află în noi toți, așteptând doar o asemenea chemare, a răspuns la invocările lor și le-a dat forța, nu a doi, ci a zece bărbați.

Nu contează dacă ești bancher, avocat, om de afaceri sau vânzător. Dacă administrezi milioane sau trebuie să te lupți pentru pâinea cea de toate zilele. Acest „Principiu al Vieții” nu face deosebire între bogați și săraci, nobili și oameni de rând. Cu cât nevoia este mai mare, cu atât va răspunde mai repede chemării tale. Oriunde are de îndeplinit o sarcină neobișnuită, oriunde se află sărăcie, greutate, boală sau disperare, ai și acest slujitor al minții tale, pregătit și dornic să ajute, care nu îți cere decât să îl invoci.

Și nu numai că este gata și dornic să ajute, dar POATE întotdeauna să o facă. Ingeniozitatea și posibilitățile sale sunt nelimitate. El este mintea. Este gândul. Este telepatia care poartă mesaje fără cuvinte rostite sau scrise. Este al

șaselea simț care ne avertizează de pericolele nevăzute. Indiferent cât de surprinzătoare, de complicată sau de simplă ar fi problema, soluția se află undeva în minte, în gând. Și de vreme ce soluția există, Uriașul Mental o poate găsi pentru tine. Poate ȘTI și FACE toate lucrurile bune. Orice trebuie să știi, orice trebuie să faci, le poți ști și le poți face, dacă ceri ajutorul acestui duh din mintea ta și dacă lucrezi cu el așa cum trebuie.